मैत्रावरुणर्वसिष्ठः।अश्विनौ। त्रिष्टुप्।

आ विश्ववाराश्विना गतं नः प्र तत्स्थानेमवाचि वां पृथिव्याम्। अश्वो न वाजी शुनपृष्ठो अस्थादा यत्सेदथुर्ध्ववसे न योनिम्॥ ७.०७०.०१

विश्ववारो- सर्वैर्वरणीयो । अश्विनो- प्राणेशनशक्तिभूतो । नः- अस्मान् । आ गतम्- आगच्छतम् । वाम्- युवयोः । तत् । स्थानम्- धाम । पृथिव्याम्- भूम्याम् । इति । प्र अवाचि- प्रोच्यते । वाजी- गतिशीलः । अश्वः- तुरगः । न- च । शुनपृष्ठः- सुखकरपृष्ठः । अस्थात्- अतिष्ठत् । ध्रुवसे- ध्रुवाय निवासाय । योनिम्- सद्म । न- इव । आ सेद्थुः- अश्वोपिर आसीद्थः । अश्वः प्राणः । अश्विनो प्राणेशनशक्ती ॥१॥

सिषंक्ति सा वां सुमृतिश्चनिष्ठातापि घुर्मो मनुषो दुरोुणे।

यो वां समुद्रान्सरितः पिपुर्त्येतंग्वा चिन्न सुयुजां युजानः॥ ७.०७०.०२

सा। वाम्- युवयोः। सुमितिः। चिनष्ठा- कमनीयतमा। सिषिक्ति- सेवते। मनुषः- मनुष्यस्य। दुरोणे- सद्मिन। घर्मः- अग्निकार्यादिकं तपः। अतापि- तप्यते। वाम्- युवयोः। यः- यत्। सुयुजा- सुष्ठु योजितौ। एतग्वा- अश्वौ। न- इव। युजानः- योजितम्। समुद्रान्- अर्णवान्। सिरितः। पिपिति- पूर्यित। तत्तपस्तप्यते॥२॥

यानि स्थानांन्यश्विना दधार्थे दिवो यह्वीष्वोषंधीषु विक्षु।

नि पर्वतस्य मूर्धिन् सद्नतेषं जनाय दाशुषे वहन्ता॥ ७.०७०.०३

अश्विना- हे अश्विनौ। यानि। स्थानानि। दिवः- नभसः। यह्वीषु- महतीषु शक्तिषु। ओषधीषु। विश्च- प्रजासु। पर्वतस्य- गिरेः। मूर्धीन- उच्छिते प्रदेशे। नि सदन्ता- निषीदन्तौ। दधाथे- धारयथः। तानि। दाशुषे- दात्रे। जनाय। वहन्ता- धारयन्तौ आगच्छतम्॥३॥

चिन्छं देवा ओषंधीष्वप्सु यद्योग्या अश्ववैश्वे ऋषीणाम्। पुरूणि रत्ना दर्धतौ न्यर्समे अनु पूर्वीणि चख्यथुर्युगानि॥ ७.०७०.०४

देवा- द्योतनशीलो । ओषधीषु । अप्सु- उद्केषु । यत्- याः । ऋषीणाम्- उपासकानाम् । योग्याः । ताः । चिनष्टम्- कामयेथाम् । अश्लवेथे- ता व्याप्नुवथः । अस्मे- अस्मभ्यम् । पुरूणि- बहूनि । रत्ना- हितरमणीयधनानि । द्धतो- यच्छन्तो । पूर्वाणि- प्राचीनानि । युगानि । चख्यथुः- अनुख्यानं कृतवन्तो । पूर्वपुरुषाननुसृत्य गमनं ख्यापितवन्ताविति भावः । ख्या प्रकथने ॥४ ॥

शुश्रुवांसा चिद्श्विना पुरूण्यभि ब्रह्मणि चक्षाथे ऋषीणाम्।

प्रति प्र यति वरमा जनीयास्मे वीमस्तु सुमतिश्चनिष्ठा॥ ७.०७०.०५

शुश्रुवांसा- श्रुतिसम्पन्नो । अश्विना- अश्विनो । ऋषीणाम्- सूक्ष्मदर्शिनाम् । पुरूणि- बहूनि । ब्रह्माणि । अभि चक्षाथे- अभिपश्यथः । जनाय- विशे । वरम्- श्रेष्ठम् । प्रति प्र यातम्-आगच्छतम् । अस्मे- अस्मभ्यम् । वाम्- युवयोः । चिनष्ठा- कमनीयतमा । सुमितिः । अस्तु-भवतु ॥५॥

यो वां युज्ञो नांसत्या ह्विष्मान्कृतब्रह्मा समुर्योद् भवाति।

उपु प्र यातुं वरुमा वसिष्ठमिमा ब्रह्माण्यृच्यन्ते युवभ्याम्॥ ७.०७०.०६

यः। वाम्- युवयोः। नासत्या- हे सत्यस्वरूपिणाविश्वनौ। यज्ञः। हिवष्मान्-चरुपुरोडाशध्यानभावनादिहव्यवान्। कृतब्रह्मा- मन्त्रवान्। समर्यः- सङ्गितकारकः। भवित । तम्। वरम्- श्रेष्ठम्। विसिष्ठम्- शरणभृतम्। वस निवासे। उप प्रयातम्- आगच्छतम्। युवभ्याम्-युवयोरागमनाय। इमा ब्रह्माणि- इमे मन्त्राः। च्यन्ते- स्तूयन्ते॥६॥

ड्यं मेनीषा ड्यमेश्विना गीरिमां सेवृक्तिं वृषणा जुषेथाम्। ड्मा ब्रह्मणि युवयून्येग्मन्यूयं पति स्वस्तिभिः सद्गे नः॥ ७.०७०.०७ अश्विना- हे अश्विनो । इयम्- एषा । मनीषा । इयम् । गीः- वाक् । इमाम्- एताम् । सुवृक्तिम्-शोभनवाचम् । वृषणा- वर्षको । जुषेथाम्- सेवेथाम् । इमा- एते । ब्रह्माणि- मन्त्राः । युवयूनि-भवत्कामाः । अग्मन्- गच्छन्तु । यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥६॥